

Judikatūras krājums

Apvienotās lietas T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV un
T-69/06 RENV

Īrija u.c.
pret
Eiropas Komisiju

Valsts atbalsts — Direktīva 92/81/EEK — Akcīzes nodoklis minerāleļļām — Minerāleļļas, ko izmanto par kurināmo alumīnija ražošanā — Atbrīvojums no akcīzes nodokļa — Atbrīvojuma saderība ar Padomes lēmumu par atļaujas piešķiršanu Direktīvas 92/81 8. panta 4. punkta izpratnē — Savienības tiesību aktu likumības prezumpcija — Tiesiskā noteiktība — Laba pārvaldība

Sprieduma kopsavilkums

1. *Savienības tiesības — Principi — Tiesiskā noteiktība — Nosacījumi un ierobežojumi — Nepieciešamība, īstenojot dažādas Savienības tiesību normas, izvairīties no nekoncekvences*
  2. *Valsts atbalsts — Jēdziens — Iespējamā konkurences izkropļojuma esamības izvērtējums — Saistība starp tiesību normām nodokļu tiesību aktu saskaņošanas jomā un tiesību normām valsts atbalsta jomā*
- (EKL 87.–89. un 93. pants; Padomes Direktīvas 92/81 8. panta 4. punkts)
3. *Valsts atbalsts — Jēdziens — Priekšrocību piešķiršana valsts vainas dēļ — Atbrīvojums no akcīzes nodokļa, ko pēc Komisijas priekšlikuma atļāvusi Padome saskaņā ar Direktīvu 92/81 — Ar Savienību saistīta priekšrocība — Izslēgšana*

(EKL 87. panta 1. punkts; Padomes Direktīvas 92/81 8. panta 4. punkts)

1. Tiesiskās noteiktības principa mērķis ir nodrošināt situāciju un tiesisko attiecību, ko regulē Savienības tiesības, paredzamību. Šajā ziņā ir būtiski, ka Savienības iestādes ievēro to aktu neaizskaramību, kurus tās pieņem un kuri ietekmē tiesību subjektu tiesisko un faktisko situāciju, kas nozīmē, ka šīs iestādes var grozīt šos aktus tikai tad, ja tās ievēro kompetences un procesuālās tiesību normas. Tomēr uz tiesiskās noteiktības principu nevar lietderīgi atsaukties, ja tiesību subjekts, kura tiesisko un faktisko situāciju attiecīgais akts ietekmēja, nav ievērojis šajā aktā paredzētos nosacījumus. Tiesiskās noteiktības principa ievērošana tāpat prasa, lai Savienības iestādes principā izvairās no nekoncekvences, kas var rasties dažādu Savienības tiesību normu īstenošanā, it īpaši gadījumos, kad šīm tiesību normām ir viens un tas pats mērķis, piemēram, neizkropļota konkurence kopējā tirgū.

(sal. ar 62. punktu)

2. Tiesību normām valsts nodokļu tiesību aktu saskaņošanas jomā – tostarp tām, kas attiecas uz akcīzes nodokļiem, – kuras ir izklāstītas EKL 93. pantā un Direktīvā 92/81 par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis minerāleļļām, un tiesību normām valsts atbalsta jomā, kas ir paredzētas EKL 87.–89. pantā, ir viens un tas pats mērķis, proti, veicināt iekšējā tirgus pienācīgu darbību, cīnoties tostarp pret konkurences izkropļošanu. Ņemot vērā to kopējo mērķi, šo dažādo tiesību normu

saskaņota īstenošana liek secināt, ka konkurences izkropļošanas jēdzienam ir vienāds apjoms un nozīme valsts nodokļu tiesību aktu saskaņošanas jomā un valsts atbalsta jomā. Turklāt tiesību normas valsts nodokļu tiesību aktu saskaņošanas jomā – tostarp tās, kas attiecas uz akcīzes nodokļiem, – kuras izklāstītas EKL 93. pantā un Direktīvā 92/81, skaidri uzliek Savienības iestādēm, proti, Komisijai, kas iesniedz priekšlikumu, un Padomei, kas pieņem pasākumu, atbildību izvērtēt iespējamās konkurences izkropļošanas esamību, lai atļautu vai neatļautu dalībvalstij piemērot vai turpināt piemērot atbrīvojumu no saskaņotā akcīzes nodokļa Direktīvas 92/81 8. panta 4. punkta izpratnē, vai negodīgas konkurences vai iekšējā tirgus pienācīgās darbības kavējuma pastāvēšanu, kas saskaņā ar Direktīvas 92/81 8. panta 5. punktu ir pamats atkārtoti izvērtēt jau saskaņā ar minēto 8. panta 4. punktu izsniegto atļauju. Ja šajā ziņā tiek izdarīts negatīvs vērtējums, tad Komisijai ir jāiesniedz priekšlikums Padomei neatļaut pieprasīto atbrīvojumu vai vajadzības gadījumā atcelt vai grozīt jau piešķirto atļauju atbrīvojumam. Ja Padome šajā ziņā ir izdarījusi atšķirīgu vērtējumu, Komisija var izmantot pilnvaras, kādas tai piešķir EKL 230. pants, lai celtu Savienības tiesā prasību atcelt Padomes lēmumu atļaut atbrīvojumu vai saglabāt jau izsniegto atļauju atbrīvojumam, lai no objektīva viedokļa izvērtētu, vai šī atbrīvojuma dēļ nenotiek konkurences izkropļošana, nepastāv negodīga konkurence vai citādā veidā netiek kavēta iekšējā tirgus pienācīga darbība. Bet Komisija, kamēr ir spēkā Padomes izsniegtā atļauja, nevar izlemt, ka dalībvalstu piešķirtie atbrīvojumi ir uzskatāmi par pasākumiem, par kuriem tai ir jāpaziņo valsts atbalsta kontroles nolūkā, jo tas vien, ka Padome piešķir savu atļauju, nozīmē, ka tā izslēdza jebkādu konkurences izkropļošanu, un šādas izkropļošanas neesamības gadījumā nevar būt runa par tādu atbalstu, kas ir aizliegts ar Līgumu.

(sal. ar 72. un 84.–110. punktu)

3. Lai priekšrocības varētu kvalificēt par atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, tām ir jāizriet tostarp no autonoma un vienpusēja attiecīgo dalībvalstu lēmuma.

Tā tas nav gadījumā, kad dažas dalībvalstis ir piešķirušas atbrīvojumu no akcīzes nodokļa, pamatojoties uz lēmumiem par [atbrīvojumu un samazinājumu] atļaušanu, kurus ir pieņēmusi Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Direktīvu 92/81 par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis minerāleļļām, un ievērojot visus šajos lēmumos ietvertos nosacījumus. Priekšrocības ir jāsaista ar Savienību, kas ar kādu no tās iestāžu starpniecību atļāva attiecīgajām dalībvalstīm piemērot strīdīgos atbrīvojumus, ņemot vērā tostarp to, ka šie atbrīvojumi neizkropļo konkurenci.

No minētā izriet, ka, kamēr bija spēkā Padomes lēmumi par [atbrīvojumu un samazinājumu] atļaušanu un kamēr tos nebija ne grozījusi Padome, ne atcēlusi Savienības tiesa, Komisija nevarēja, pat īstenojot savas gandrīz ekskluzīvas pilnvaras, kas tai piešķirtas ar EKL 87. un 88. pantu, kvalificēt minētos atbrīvojumus par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē. Turklāt, ciktāl EKL 88. pantā izklāstītie procesuālie pienākumi izrietēja no attiecīgo pasākumu kvalifikācijas par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, Komisija nebija tiesīga pārnest attiecīgajām dalībvalstīm, ka tās nebija tai paziņojušas par strīdīgajiem atbrīvojumiem, kurus tās bija piešķirušas, pamatojoties uz Padomes lēmumiem par [atbrīvojumu un samazinājumu] atļaušanu un ievērojot tajos ietvertos nosacījumus.

(sal. ar 74., 98. un 99. punktu)